PLUS 2
DEH-VANAK
ده‌ونک

۲+ : تهـــران، ده‌ونـک، خیـابـان ســـئول، پلاک ۴۰
+2 : No 40, Deh-Vanak, Seoul, Tehran, Iran
www.dastan.gallery Instagram : @plus2gallery

"همگی"
اندیشه آوینی
۲۴ بهمن تا ۸ اسفند ۱۴۰۴

"Everyone Together"
Andisheh Avini
February 13 - 27, 2026

۲+ [ده‌ونک] نمایش تازه‌ای از اندیشـــه آوینی با عنوان "همگی" را اعلام می‌کند. این نمایش در روز جمعه ۲۴ بهمن‌ماه ۱۴۰۴ افتتاح می‌شود. «همگی» دومین نمایش انفرادی این هنرمند در تهران است.

در مرکز نمایش، ســه فرم به شــکل ســتون فقرات قرار گرفته که با خاتم‌کاری پرداخت شــده‌اند. این فرم‌ها طوری آویخته شده‌اند که سایه‌هایی بلند، تیره و متحرک در فضا بیاندازند. کار ستون فقرات، که همزمان به عنوان استعاره و ساختار عمل می‌کند، نگه داشتن بدن، پیوند ذهن با حرکت در عین برانگیختن امید و استقامت به عنوان اساس زندگی انسانی‌ست. ستون فقرات و نقش خاتم ظریفی که لایه‌ی بیرونی آن را پوشــانده، در سراسر شــرایط و مکان‌ها و موقعیت‌های بشری به نمادی از پایداری و گریزناپذیر در قامت انسان تبدیل می‌شــود. ســتون مهره‌ها با نمودهایی شیشه‌ای از ارگان‌های داخلی بدن همراه شــده‌اند که تابشی نورانی در امتداد سایه‌ی ســتون فقرات ایجاد می‌کنند. همانند ســتون فقرات، این اعضا، معنایی فراتر از کارکرد کالبدی‌شــان دارند و بســتری برای بروز عشق و استقامت فراهم می‌کنند. به این واسطه، آن‌ها به نوعی بر زیبایی، هماهنگی، شکنندگی، و در عین حال استواری پافشاری می‌کنند.

در دو ســوی ســتون مهره‌ها و در امتداد دو دیوار گالری، شــانزده صورتک خاتم‌کاری، به طور متراکم کنار هم قــرار گرفته‌اند. شیوه‌ی چیدمان‌شــان حســی از فشــردگی و هشیاری ایجاد می‌کند، به طوری که طنین حواس و احساســات فضا را دوچندان کند. در این‌جا، گویی صورتک‌ها مشــغول گمانه‌زنی در مورد هویتی که وجود ســتون مهره‌ها به میان آورده‌اند مشــغولند؛ چیزی که انگار به شرایط زیستی مهاجران اشاره دارند: نظاره‌گر، صبور، و شاهدی از دور. صورتک‌ها همزمان به عنوان پوشش عمل می‌کنند. روی‌شان به درون فضا و به ستون مهره‌هاست تا نگاه جمعی را به هسته‌ی عاطفی و کالبدی پیوند زنند.

مادیت در این نمایش نقشــی اساسی دارد. استفاده از ظرافت‌های خاتم‌کاری، تاریخ و صنعت را در نمایش درونیات انسان به خدمت می‌گیرد در حالی که شیشــه به شــکنندگی و مرئی شــدن اشــاره دارد. این عناصر در پیوند با هم دلالت به زندگی بر لبه‌ی پرتگاه دارد؛ حسی که بسیاری از ایرانیان در آن سر می‌کنند—عشق، همذات‌پنداری، و حس بیگانگیِ همزمان نسبت به کشوری که هنوز و همواره در تغییر اســت. در نهایت، فارغ از جلوه‌ی مادی هویت، این عناصر هســته‌ای هویتی برونی، با فراخواندن حس زیبایی و شــکنندگی، و روش‌های گوناگون بروز عینی‌شان، بنیادین و گریزناپذیر باقی می‌مانند.

"همگی" با دقت در جزئیات چیدمان عناصر، به بررسی پیرنگ هویت نه به عنوان امری سیاسی بلکه به عنوان ساختاری درونی—ورای اندوه و خشم و عشق و پایداری—می‌پردازد و نگاهش را به هسته‌ی شکل‌دهنده زندگی انسانی دوخته است.

PLUS 2
DEH-VANAK
ده‌ونک

+۲ : تهـــران، ده‌ونـک، خیـابـان ســـئول، پلاک ۴۰
+2 : No 40, Deh-Vanak, Seoul, Tehran, Iran
www.dastan.gallery Instagram : @plus2gallery

"Everyone Together"

Andisheh Avini

February 13 - 27, 2026

"همگی"

اندیشه آوینی

۲۴ بهمن تا ۸ اسفند ۱۴۰۴

+2 presents "Everyone Together", an exhibition of new work by Andisheh Avini, opening on Friday, February 13. This is the artist's second exhibition in Tehran.

At the center of the exhibition are three vertical spine forms, rendered in traditional Iranian marquetry (Khātam-Kāri) and strategically installed to cast long, shifting shadows across the gallery. Acting as both structure and metaphor, the spine supports the body, connecting mind to movement while evoking resilience and hope as part of a fundamentally human core. Across distance, circumstance, and political conditions, the spines and the intricate marquetry adorning their respective surfaces become a figure for something enduring and inescapable within the human form. The spines are further entwined with glass organs, which cast a luminous glow alongside the spines' shadows. Like Avini's spines, these organs have a meaning beyond anatomical function, serving as sites for the expression of love and endurance and thereby underscoring the beauty of such vulnerability and resilience in delicate concert.

Flanking the spines are sixteen marquetry masks installed along the length of the gallery, arranged with deliberate density and restraint. Their placement produces a sense of compression and vigilance, heightening the emotional resonance of the exhibition space. Here, masks expound on the fundamental questions of identity raised by the spines, nodding en masse to the condition of the diaspora: watching, waiting, and bearing witness from afar while acting as mechanisms of concealment. Facing inwards toward the spines, they embody a collective gaze to an anatomical and emotive core.

Materiality plays a crucial role throughout the exhibition. Avini's masterful use of marquetry weaves history and craft into a portrayal of internalized humanity, while glass evokes notions of fragility and exposure. In combination, these elements reflect the tightrope many Iranians walk: a simultaneous love for, identification with, and estrangement from, a country that remains deeply formative. Ultimately, regardless of an outward emotive state, these core elements of identity, the beauty and vulnerability they evoke, and the various manners of their outward expression, remain fundamental and inescapable.

Installed with careful precision, "Everyone Together" unfolds as a meditation on identity not as a political position, but as an internal structure—one that persists through melancholy, anger, love, and resilience, with a gaze directed toward a deeply human core.